

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Aleksander
Nazwisko: Banulewicz
Miejsce urodzenia: JANOWO
Data urodzenia: 09-01-1904
Imię ojca: Alfons
Imię matki: Kazimiera
Znany/a też jako: Alfons Banulewicz

Dodatkowe informacje: W PPR od 1.08. 1944 r., następnie w PZPR, ponadto w okresie międzywojennym był członkiem: Komunistycznego Związku Młodzieży Litwy (1924-1925), Polskiej Partii Socjalistycznej Lewica, w okresie od grudnia 1926 r. do 1927 r., Komunistycznej Partii Zachodniej Białorusi od roku 1927 do 1938. Funkcjonariusz Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Podczas I wojny światowej przebywał wraz z rodziną w Kijowie (1914-1918), w roku 1920 powrócił do miejsca urodzenia (Litwa kowieńska), rozpoczął naukę rzemiosła szewskiego. W związku z działalnością polityczną w 1925 r. znalazł się w Wilnie, gdzie skontaktował się z KPZB, był na zjeździe tej partii w 1928 r. w Mińsku, następnie w szkole partyjnej, przebywał tam do końca listopada 1929 r. Po powrocie do kraju aresztowany i skazany wyrokiem Wileńskiego Sądu Okręgowego na 6 lat więzienia. Po odbyciu wyroku w więzieniach w: Wilnie i Grudziądzu, powrócił do Wilna i kontynuował działalność polityczną, był członkiem, a następnie sekretarzem wileńskiego KM KPZB. Ponownie aresztowany w kwietniu 1937 r., został osadzony w Berezie Kartuskiej, tam przebywał do końca maja 1938 r. W 1939 r. po wkroczeniu Armii Czerwonej do Wilna zastępca dowódcy baonu Gwardii Robotniczej, następnie przebywał w Oszmianie tam pracował jako tłumacz przy Wydziale NKWD [Ludowy Komisariat Spraw Wewnętrznych] do końca 1940 r. Z początkiem roku następnego aż do wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w Oszmianie kierował rejonowym wydziałem ubezpieczeń społecznych. Następnie ewakuował się do obwodu saratowskiego i pracował w sowchozie, na początku 1942 r. zmobilizowany, pracował przy budowie kolei do września 1943 r. kiedy został powołany do Wojska Polskiego na stanowisko zastępcy dowódcy do spraw politycznych baonu 6 pułku piechoty w 2 Dywizji Piechoty im. Henryka Dąbrowskiego. Wskutek kontuzji niezdolny do dalszej służby i od początku 1944 r. w Moskwie gdzie pracował w Zarządzie Głównym Związku Patriotów Polskich. Po powrocie do Polski w marcu 1945 r. zatrudniony w Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego: kierownik i wicedyrektor w Departamencie Kadr, od 1954 r. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych p.o. dyrektora i dyrektor Departamentu Kadr MSW. Źródło: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6281, s. 2, 18, 23, 29-32, 38.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Członek		POP przy Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego	Warszawa	PPR	1944	1948	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6281, s. 40-41.
Sekretarz		POP przy Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego	Warszawa	PPR	1944	1948	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6281, s. 40-41.
Członek	Egzekutywa	Oddziałowa Organizacja Partyjna przy Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego	Warszawa	PZPR	1948		Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 6281, s. 40-41.